

Sygn. akt V CSK 630/19

POSTANOWIENIE

Dnia 19 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa G. K.

przeciwko Z. T.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 czerwca 2020 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 14 czerwca 2019 r., sygn. akt I ACa (...),

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,

2) zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2700 (dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca opiera wniosek o przyjęcie skargi na oczywistej zasadności wynikającej z naruszenia art. 61 § 1 zd. 1 k.c. w zw.

z art. 78 § 1 k.c. przez uznanie, że doszło do zawarcia umowy mimo niewydania jednego egzemplarza podpisanej umowy drugiej strony umowy.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Po pierwsze, w ustaleniach zaskarżonego wyroku brak stwierdzenia, że pozwana nie otrzymała od powoda jednego egzemplarza umowy. Po drugie, okoliczność zawarcia umowy między stronami, wedle Sądu Apelacyjnego była bezsporna i nie wymagała prowadzenia postępowania dowodowego. Po trzecie, pozwana nie kwestionowała w toku procesu, że otrzymała od powoda środki finansowe stanowiące przedmiot pożyczki. W świetle tych wiążących Sąd Najwyższy ustaleń faktycznych trudno uznać, że podniesiony zarzut skargi kasacyjnej sprowadzający się do kwestionowania samego faktu zawarcia umowy jest oczywiście uzasadniony. Stanowisko pozwanej jest oparte jedynie o powołane przez pozwaną twierdzenia nieznajdujące potwierdzenia w wiążących ustaleniach faktycznych.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.